

ТѢГОВИНА *с. ж.* грусть: Нѣ усмивката имъ са виждаше да произлиза повече отъ тѣговина, а не отъ радость. *Зк. 206.*

ТѢГОВИТЬ *пр. ТѢГОВИТО нар.* печальный,—но: Черните дрехи правяха лицето ѝ още по бяло, блѣдникаво, тѣговито и милозливо. *Зк. 3.* Тѣговито бѣше сичкото това глѣданье. *ѡб. 209.*

ТѢДѢ **ТѢДѢВА** **ТѢДѢСЪ** **ТѢДѢЗИ** *нар. 1)* туда (*Миклош.*). 2) злѣсь, въ этихъ мѣстахъ: Майстора преправил се на по-голема риба и влел в кладенеца. Срешинал едни риби па ги, пита: видовахте ли тѣдѣва риба са златени крѣля? Видовахме, ама далече. *Пс. 14. 317.* Послѣ ась щѣ зарѣчямъ на сичкитѣ рыбари никога да не рыболовать тѣдѣсь за да не бы нѣкакъ тя изваждать. *Х. I, 60.* Онзи царь не ще доде никога да мѣ тѣрси тѣдѣсь. *ѡб. 163.* Някога наптитѣ бащи сѣ были живяли тѣдѣвасъ. *Зк. 37.* Както чувамъ, отъ нѣколко години насамъ тѣдѣвасъ жомцитѣ (*зѣмлинѣ*) твърдѣ страшни и злосторници са станали за такыва работи. *ѡб. 176.* Разсѣяни сѣ тѣдѣва по насъ по сичкий степъ: что байракъ, то казакъ (дѣто е рѣтина, тамъ е и казакъ). *Тб. 7.* Нѣкой мореходцы които плували тѣдѣзи, съзрѣли еленъ-тъ и устрѣлили ѣ. *Сб. 35.* Тѣдѣва нѣшто ште да стане! (*Es wird in der Nähe was gesetzt haben*). *Рш. 73.* 3) сюда: Маре Стоене, Стоене! Та що та носатъ тѣдѣва, Още петлите не пеле. Иди си дома, Стоене, Майкѣ ти да та лекува. *М. 61.* **ОТТѢДѢ** (*и пр.*) оттуда, отсюда: А що добро отаде ни дойде! *М. 143.* Май не ми мязате да сте отъ тѣдѣвасъ на близо. *Зк. 37.* Онощи слязоха у тѣхъ три колья съ гъочъ; какви гости сѣ не можъ ви каза салъ не сѣ отъ кадѣ тѣдѣвасъ. *ѡб. 18.* **НА ТѢДѢ**, туда: На тѣдѣ отиде Цимисхѣа со своитѣ вонскы. *Р. 157.*

ТѢЖЕНЪ *пр.* грустный, печальный: Тя пакъ са навежда, като да са вдаваше въ тѣжни мысли. *Зк. 4.*

ТѢЖОВЕНЪ *пр.* грустный, печальный: Царятъ като слушалъ тѣжвици жаловни думы, домилѣва му и запѣтва ся къмъ кадѣто ся чуваше този тѣжовенъ гласъ. *Х. I, 85.* Кръстинка сглашаваше са съ сестра си Стоянеба и си пѣяхъ стари тѣжовни пѣсни или коладни. *Зк. 71.*

ТѢЖЪ **ТѢЖУВАМЪ** *м. дл. 1)* тужу, тоскую: Не плачѣ, тѣино, не тѣжи. *Д. 25, 26.* Да бѣхте тука, та самички да видѣхте, какво е тѣжила, кога доде хаберь, че сте умрѣли биле. *Рш. 85.* „Защо плачешъ, мой синко, защо тѣгувашъ?“ *З. 115.* Душа-та ти тѣжи за Дунавъ. *Р. 137.* Едни тѣгувахъ за свое-то злочестіе, други за злочестіе-то на свои-ты. *Д. Д. 1874 р. 119.* 2) *дѣйств. знач.* оплакиваю, жалѣю: Не майка жала, Не башта тѣжа, Туку си жала, Първото любе. *В. 51.* Тукъ си тѣжамъ мои мили брата, Що загина отъ недугова жена. *М. 105.*